

Nr 188.

Av herrar **Osberg** och **Persson** i Björsbyholm, om skrivelse till
Kungl. Maj:t angående ändrade bestämmelser i fråga om
ersättning åt expropriationsnämnd.

Vår expropriationslagstiftning har ju tillkommit för att möjliggöra för det allmänna att förvärva viss egendom, ävenså att hålla ersättningen för sådan egendom inom rimliga gränser.

Mången gång — om ej i de flesta fall — är det prisfrågan, som framtvingar expropriation, och icke förvärvsmöjligheten. Men vilken orsaken än må vara, bliver kostnaden i de flesta fall oskäligt hög, detta är icke beroende på nämndens prissättning av ifrågavarande egendom utan oftast att söka i kostnaderna för själva expropriationsförfarandet.

Tankegången hos allmänheten är nog den, att det allmänna genom expropriationsförfarandet kan mot skälig ersättning förvärva behöfelig egendom, där överenskommelse parterna emellan ej annorlunda kan ske.

Beträffande ersättning åt nämnden sägs i expropriationslagen § 66: Ordföranden och ledamöterna i expropriationsnämnd njute ersättning för uppskattningen samt ordföranden därjämte för kallelser, som bestämmes av rätten, om överenskommelse ej träffas.

Har expropriationsmålet återförvisats till nämnden enligt vad i 45 § andra stycket sägs, skall ersättning för det arbete, som härav föranledes, ej tillkomma nämnden, om ej rätten av särskild anledning det föreskriver.

67 §. Den exproprierande vare pliktig gälda all av expropriationsmålets handläggning, expropriationsersättningens bestämmande och fördelning eller eljest av expropriationen följande kostnad. Dock äge han, om han utgivit kostnad, som i 34 § första stycket avses, söka kostnaden åter av den som därför svarar.

Emellertid har det visat sig att expropriationskostnaderna bliva allt för höga, beroende på att vederbörande ledamöter ha alltför fria händer, när det gäller att begära sitt eget arvode. Icke sällan begäres för en liten förrättning i dagtraktamente 100 kronor. Kostnaden kan ju när det gäller små förvärv uppgå till lika stort belopp som ersättningen för den exproprierade egendomen, och detta bidrager helt naturligt till att förvanska det rättsbegrepp, som borde ligga uti själva expropriationsförfarandet.

För att nedbringa kostnaderna vore lämpligt att i lag fastställa såväl för ordförande som ledamot dagtraktamente jämte reseersättning efter viss klass i gällande resereglemente.

Beträffande dagtraktamente torde detta lämpligen kunna sättas till 30 kronor och reseersättning efter tredje klass i gällande resereglemente. Även borde

stipuleras vissa grunder, efter vilka ersättning skall utgå till ordförande i egen-
skap av sammankallande och protokollförare.

På grund av det anförda anhålla vi vördsamt,

att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t hem-
ställa, det täcktes Kungl. Maj:t till nästkommande riks-
dag inkomma med förslag till ersättning åt expropriations-
nämnd, i huvudsak överensstämmande med vad vi i vår
motivering anförde.

Stockholm den 21 januari 1924.

Oscar Osberg.

Alfred Persson,
Björsholm.